

Mezar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Mart 2025

Üstü kapalı seyrediyor her şey.

Söylenmeyenler var bir de söylenip alt yazı geçmem gerekenler...

Kurguladıklarımın mesulüm madem asla da kurcalamam hem öyle eften püften ithamlar da sonlandıramaz içimdeki coşkuyu.

Bir nefese borçluyuz madem. Mademki hayatın titri yaşadığımız kadar savrulduğumuz ben de bir bulut özlemime sahip çıkıp bir ufka dalar giderim bir de utkumu sonlandırmam sonrası Allah kerim.

Zaafların biri bin para. Aşklar nasıl ki heba oluyor hem sonra erdem sahibi olmak ile engellerimizi de yıktığımız değil mi tek gerçek?

Baştan başlamalıym belki de zaten sona gelmekle de pek ilgilenmiyorum. Ne de olsa hep ortalarda yanıp sönen sonra da kurgu mahiyetinde bir yaşanmışlık örneği. Üstelik iflah olmam da pek anlam ifade etmiyor.

Kılıksız olmak mı kifayetsiz addedilen bir varlık mı sanki tasası herkese düşmüş de mevzu bahis ne ise genele yayılmış.

İlgilendiğim kadarım ve dedim ya; üstü kapalı sonramı teyit etmek adına da öncemi savunuyorum ve an'ıma pek sahip çıkmıyorum.

Katıksız bir ara yemeği adeta içimde dinmeyen o çatlak fırtına her nasılsa rüzgâr vasfını es geçip kendini öğüten değirmen misali.

Hayatın ve aşkın piri kim ise selam olsun.

Hatırladığım kadarıyla yirmili yaşlarımdayım oysaki nüfus cüzdanımda kırkların ortasında olduğum ibraz edilmiş. İyi de bu aradaki yirmi yılın hesabını kim verecek bana ya da beden yaşımla hissettiğim yaşıma nasıl bir eşitlik getireceğim?

Cinsiyetimi de hatırlıyorum. Ben bir erkeğim-kadın diyenlerin yalancısıyım üstelik sarı saçlarımdan ben

suçlu değilim.

Alın işte siyah saçlıyım, dememle acildeki doktor bayağı bir gerildi. Mevzu bahis mademki bir uzman en azından girişteki hastabakıcı gibi dalga geçmeyecektir.

"Adınız ne? "diyor, birisi.

"Murat" diyorum.

Çantamdan çıkan kimliğim. Neymiş efendim? Adım Meral'miş diyenlere itham olur. Alın işte, adım Murat.

Hangi biri?

Hangi arada derede ismim değiştirildi?

Üstelik sadece yirmi beş yaşındayım.

"Kronik hastalığınız var mı peki sayın Meral Hanım... şey Murat Hanım... pardon Murat Bey?"

"Dalga mı geçiyorsunuz? Taş gibiyim. Bakın nasıl da adaleli kollarım."

Oysaki tüy sıkletim ve hırkamı çıkardığımda gördüğüm ki fındık kurdu gibi kadını.

"Of, bunun bir izahı olmalı. Üstelik nişanım da beni merak etmiştir."

"Haber vermemizi istediğiniz yakınlarınız varsa söyleyin de arayalım. Hem sizin cep telefonunuzda da kayıtlıdır numaralar. Sahi cep telefonunuz nerede hanımefendi pardon beyefendi?"

"O ne ki?"

Demez olaydım.

İnsanın cebine sığar mı koca ahize?

"Telefon, efendim. Hani akıllı olanları var bir de eski model!"

Cebimi karıştırıyorum. Alın işte.

"Efendim?"

"Jetonlarım. Kalan jetonlarım. Daha dün aldım postaneden. Bir de kartpostal almıştım ki kuyruk çok uzundu atamadım bayram tebriklerini."

"Bakabilir miyim?"

Neyine bakacaksa...

"Alın işte."

"Allah Allah, bakar mısınız hocam? Hepsi de yirmi yıl öncesine ait."

"Sahi, bunları dün mü yazdınız da damgaları da yine yirmi yıl öncesine ait?"

"Başka ne olabilir ki? Elbette. Kırvem Muhterem Ağabey. Sonra rahmetli manevi teyzem. Beşik kertmemin teyzesi Ayşe Teyzem. Sonra..."

"Bu kadar yeter. Peki. Olayı yeniden hatırlayalım. Düştüğünüz sırada başınızı bir yere çarptınız mı ya da biri sizi itti de mi yerde buldunuz kendinizi? Ya, mendilinizdeki kan izi?"

"Hatırlamıyorum ki. Son yirmi dört saati asla hatırlamıyorum. Ama iki gün evvel ne yediğimden tutun da nerelere gittiğimi tam olarak hatırlıyorum. Bankaya gitmişim hatta teleksle mesaj gönderen dış ticaret uzmanı kuzenimle yemek yemek için dışarı çıkmıştık. Termosta kalan son yudum çayı da içmek için parka gittik ve ağacın altında..."

"Bu çok net. Hafıza kaybınız büyük ölçüde değil lakin hiç mi insan cinsiyetinden emin olmaz? Bakınız;

çok güzel bir bayansınız ama siz gelmiş erkek olduğunuzu iddia ediyorsunuz. Hem şu jetonlar. Bunlar çok eski bir de...”

“Mecbur değilim ki cep dediğiniz şeyi kullanmaya. Hem hiç görmedim kimsenin elinde. Bizler bazen mektup yazıyoruz yakınlarımıza ya da not pusulaları. Ama sanki bir arkadaşımda görmüştüm cebine koyarken gördümdü. Ama asla ben kullanmıyorum üstelik ankesörlü telefonlar varken ne gerek var ki? Bakın anlamıyorum ben hem bu nüfus cüzdanı her şeyi doğruluyor.

“Sizi müşahede altında tutmalıyız. Henüz geledi iki saat bile olmamışken üstelik tetkikler yapacağız kanınızı alıp. Siz uzanın şimdi. Hemşire hanım gelir az sonra. Bir de serum taktık mı...”

“Ne yani, bu kadar mı? Ya, kimliğim? Ya, kayıp yirmi yılım?”

“Uzman bir psikolog gelecek az sonra. O sizinle ilgilenecek. Gerekirse bir de MR çekeriz. Siz uzanın şimdi. “

“Doktor bey, dışarı gelir misiniz lütfen? Hasta yakını sanırım gelen bey. Merak etmiş de...”

“Doktor, durumu nasıl?”

“Hastanın yakını mısınız?”

“Hayır, sadece yerde yatan biri olduğunu görüp ambulans çağırın bir vatandaşım yine görev bilincimle yardım etmem gerektiğine inanıp.”

“Ona rastladığınızda ne vaziyetteydi? Yani baygın ya da uyanık?”

“İkisi de değil. Ben onu mezarlığın duvarına yaslanmış ağlarken gördüm. Aradan bir saat geçti ve yine aynı yoldan geçiyordum ki yere serilmiş olduğunu gördüm. Üstelik... Çok saçma ama...”

“Dinliyorum.”

“Genelde mezarlığın bulunduğu meydanda in cin top oynar bu yüzden onu ilk görüp de sonra yerde yatarken bulduğum hali arasında çok fark var.”

“Nasıl yani?”

“Hiçkırıklarını duydum ilk kez ve tam göremedim ama ağlayan ses bir erkeğe aitti lakin çok da net seçemedim. Aradan bir saat geçmişti ki... kahveden dönüyordum bu sefer yerde yatan bir kadını rast geldiğim. Yani ilk gördüğüm adamdan farklıydı. Bu kadını yere serilmiş sonra da zaten acili aradım.”

“Demek ki iki farklı kişi varmış mezarlık yakınında.”

“Hayır, mümkün değil. Çünkü orası askeri bölgedir. Her aklına esen girip çıkamaz. Hem bu gün bir cenaze vardı ikindide kılınan ve ne yazık ki kimse katılmadı cenazeye sadece imam ve ben.”

“Yani, siz idiniz cemaat. Belli ki kimsesizmiş.”

“Diyeceğim de işte tam olarak bu.”

“İçerideki kadının anlattıkları ile bire bir eşleşiyor bu gün toprağa verilen kimsesiz adam.”

“Ne yani? Ölen adamın kimliğine sahip çıkıyor içerideki kadın zaten çantasındaki kimlik de ona ait değil. Hem...”

“Bakabilir miyim?”

“Neye?”

“Çantasında bulduğunuz kimliğe bakabilir miyim?”

“Bu pek etik değil.”

“Lütfen, doktor bey. Altı üstü kimlik işte üstelik içerideki kadının tek yakını tanıdığı da yok madem. Bir

bakayım ne olur.”

“Dikkatlice bakın. İlk ve son kez ve bu aramızda kalsın lakin başım inanılmaz ağrıyor. Yoğun bir gece üstelik... Neyse.”

“Pes.”

“Ne?”

“Bu gün gömülen genç ile bire bir resim. Bu resim ona ait.”

“Demek ki içerideki kadın ele geçirmiş ona ait bu nüfus cüzdanını üstelik cep telefonu kullanmadığını da söylüyor.”

“Yalnız, o genç adama ait hiçbir belge yoktu üstelik kaldığı akıl hastanesinde canına kendi elleriyle son vermiş. Gidin araştırın isterseniz. Tüm gün kahvede onu konuştuk. Adam şizofrenin biriymiş üstelik kendini...”

“Kendini öldürmüş dediniz. Başka?”

“Kendini kadın sanan ve sürekli kadın taklidi yapıp kadın giysileri giyen gerçi doktorlar buna izin vermiyormuş ama...”

“Bu imkânsız ama. Ki içerideki kadın da...”

“Doktor Bey, bakar mısınız?”

“Ne oldu yine?”

“Acil odasındaki hastanın kanını almaya geldim ama içeride kimse yok.”

“Bu imkânsız. Yürüyecek halde bile değildi. Gitmiş olamaz.”

“Sizce mümkün mü doktor?”

“Tıp böyle bir şeyi asla kabul etmez. Güvenliği çağırın her yeri kolaçan etsin. Aklımı kaçıracağım ya. Bu olacak iş değil.”

“Gidebilir miyim?”

“Nereye?”

“Mezarlığa doktor bey.”

“Bu saatte ne işiniz var mezarlıkta?”

“Umarım yanılıyorumdur.”

“Ne haliniz varsa görün. Mantıktan öte yol. Sadece...”

“Doktor bey, acil girişinde bir...”

“Ne olmuş acil girişinde? Hemen müdahale edelim. Oyalanmayın da getirin.”

“Geç bir erkek ama öleli çok olmuş.”

“Buna siz mi karar veriyorsunuz memur bey? Sadece bir kadın hasta kayıp ve onu bulmanızı istiyorum. Erkek cesedi de nereden çıktı şimdi? Geliyorum.”

“Ben de gelebilir miyim? Belki...”

“İyi siz de gelin sonra da toptan akıl hastanesini boylayacağız bu gidişle. Sedyeyi de getirin.”

“Önce ben bakabilir miyim doktor? Ne de olsa bu gün gömdük.”

“Ne kadar peşin hükümlüsünüz. Durun ya belki de hala sağdır. Döndürün hastayı. Yavaş. Bu adam morarmış. Hemen oksijen verelim. Nabzını duymuyorum.”

“Çok geç doktor. Bu, o adam. Ne zaman çıktı ki mezarından?”